

Efeziërs

Door: Johan Hensen

Bijbelverzen zijn uit de NBG-vertaling, tenzij anders aangegeven

Het is opvallend dat Paulus in de Efezebrief afwisselend persoonlijke en bezittelijke voornaamwoorden heeft gebruikt in de eerste en in de tweede persoon meervoud (WIJ en ONS, respectievelijk GIJ en JULLIE). Dit wordt helaas slechts door weinigen opgemerkt of in de uitleg betrokken. In het eerste hoofdstuk lezen we bijvoorbeeld:

"3Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ONS met allerlei geestelijke zegen in de hemelse gewesten gezegend heeft in Christus. 4Hij heeft ONS immers in Hem uitverkoren vóór de grondlegging der wereld, opdat WIJ heilig en onberispelijk zouden zijn voor zijn aangezicht. 5In liefde heeft Hij ONS tevoren ertoe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen door Jezus Christus, naar het welbehagen van zijn wil, 6tot lof van de heerlijkheid zijner genade, waarmee Hij ONS begenadigd heeft in de Geliefde. 7En in Hem hebben WIJ de verlossing door zijn bloed, de vergeving van de overtredingen, naar de rijkdom zijner genade, 8welke Hij ONS overvloedig heeft bewezen in alle wijsheid en verstand, 9door ONS het geheimenis van zijn wil te doen kennen, in overeenstemming met het welbehagen, dat Hij Zich in Hem had voorgenomen, 10om, ter voorbereiding van de volheid der tijden, al wat in de hemelen en op de aarde is onder één hoofd, dat is Christus, samen te vatten, 11in Hem, in wie WIJ ook het erfdeel ontvangen hebben, waartoe WIJ tevoren bestemd waren krachtens het voornemen van Hem, die in alles werkt naar de raad van zijn wil, 12opdat WIJ zouden zijn tot lof zijner heerlijkheid, WIJ, DIE REEDS TEVOREN ONZE HOOP OP CHRISTUS HADDEN GEBOUWD." - Efeziërs 1:3-12

Als Paulus spreekt over WIJ en ONS, is het duidelijk dat hij daar Israël mee bedoelt. Dát is het volk dat reeds TEVOREN zijn hoop op Christus, Yahweh in het Oude Testament, had gebouwd. Van ons, voor zover wij geen Israëliet zijn, kan dat onmogelijk gezegd worden. Integendeel, dezelfde brief getuigt dat de volken ***"zonder Christus, zonder hoop en zonder God in de wereld"*** waren (Efeziërs 2:12). De gelovigen uit de volken konden hun vertrouwen pas in de Christus stellen vanaf de tijd dat Paulus het evangelie aan hen verkondigde.

"In Hem zijt ook GIJ, NADAT GIJ het woord der waarheid, het evangelie UWER behoudenis, HEBT GEHOORD, in Hem zijt GIJ, toen GIJ gelovig werdt, ook verzegeld met de Heilige Geest der belofte" - Efeziërs 1:13

Daarna vertelt de apostel dat de Heilige Geest waarmee de gelovigen uit de VOLKEN verzegeld zijn, het onderpand is van de erfenis van ISRAËL:

"...die een onderpand is van ONZE erfenis, tot verlossing van het volk, dat Hij Zich verworven heeft, tot lof zijner heerlijkheid" - Efeziërs 1:14

Voor "verlossing" heeft de Griekse tekst hier een bijzonder woord, APOLUTROSIS, dat de betekenis heeft van "volledige verlossing". **"Het volk, dat Hij Zich verworven heeft"** is de vertaling van één woord, namelijk PERIPOIESIS, dat letterlijk "het verworvene" of "het verkregene" (Statenvertaling) betekent. Het komt vijf maal voor in het Nieuwe Testament, ondermeer in:

"Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, EEN VERKREGEN VOLK, opdat gij zoudt verkondigen de deugden Desgenen, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht" - 1Petrus 2:9 Statenvertaling.

Wanneer gezegd wordt dat een volk Gods eigendom is, een bezit dat Hij Zich verworven heeft, worden niet de gelovigen uit de heidenen bedoeld, maar het volk Israël (Exodus 19:5; Deuteronomium 4:20; 7:6; 14:2; 26:18; 32:9; Psalm 135:4; Maleachi 3:17).

"En wie is gelijk uw volk, gelijk Israël, het enige volk op aarde, dat God Zich tot een volk ging vrijkopen, om Zich een naam te maken, en voor hen grote en vreselijke daden te doen: voor uw land, voor het aangezicht van uw volk, dat Gij uit Egypte, uit de volken en hun goden hebt vrijgekocht?" - 2Samuel 7:23

Nergens worden in de Bijbel de leden van het Lichaam van Christus het volk van God genoemd. Dat geldt ook voor Titus 2:14, waar Paulus over ISRAËL zei dat God Zich voorgenomen heeft **"Zich te reinigen een eigen volk, volijverig in goede werken."** Nergens ook worden de leden van het Lichaam het eigendom van God genoemd dat Hij Zich verworven heeft.

In de ijver om Paulus' brief aan de Efeziërs als een exclusieve brief voor de gelovigen uit de volken voor te stellen, is het onderscheid tussen de verschillende woorden die de Geest hier heeft gebruikt niet opgemerkt, of misschien wel genegeerd. Paulus sprak in deze brief inderdaad TOT de *heidenen* voor wie hij in gevangenschap was (Efeziërs 3:1-7), maar niet uitsluitend OVER de volken. Hij vertelde van het geheimenis dat niet eerder was geopenbaard (Efeziërs 3:5). Dat geheimenis heeft betrekking op de Gemeente die het Lichaam is van Christus (Efeziërs 1:22,23). We vinden in deze brief een bijzondere boodschap voor de volken. Dat geldt overigens ook voor de brief aan de Kolossenzen. Verschillende elementen van zijn boodschap zijn zelfs uitsluitend in deze twee brieven te vinden. We hebben daarom te maken met iets unieks, want de positie van de gelovigen onder de volken is hierin op een prachtige, maar vaak moeilijk te begrijpen wijze geopenbaard. De zegeningen van de gelovigen onder Gods huidige geheime bestuur zijn zo rijk, dat we niets te kort komen, ook als we ons niet toe-eigenen wat hier over Israël wordt gezegd. Als we leren begrijpen wat de Heer, ook in deze boodschap van Paulus, te vertellen heeft over Zijn volk Israël, kunnen we des te meer genieten van de rijkdommen die Hij óns geschonken heeft. Het onderscheid tussen Israël en de Gemeente [Lichaam van Christus] wordt ook in het volgende vers duidelijk gemaakt:

"Weest dan navolgers Gods, als geliefde kinderen, en wandelt in de liefde, zoals ook Christus U HEEFT LIEFGEHAD en Zich VOOR ONS HEEFT OVERGEGEVEN als offergave en slachtoffer, Gode tot een welriekende reuk" - Efeziërs 5:1,2

De apostel heeft hier de woorden U en ONS niet willekeurig gebruikt. Hij heeft doelbewust de tegenstelling laten zien tussen wat Christus betekent voor de volken en wat Hij heeft betekend en zal betekenen voor Zijn volk Israël. Als we het doel van de offers in de wetgeving van de Sinai hebben leren begrijpen, leveren deze woorden geen moeilijkheden op. Christus heeft Zich VOOR

ISRAËL als OFFERGAVE en SLACHTOFFER overgegeven! Van de volken zijn immers nooit offers gevraagd. De volken zijn dan ook nooit tekort geschoten in de priesterlijke dienst aan God, omdat zij nooit in de positie hebben verkeerd dat zij God in overeenstemming met Zijn geopenbaarde wil konden dienen. Integendeel, zij waren er van uitgesloten en mochten niet eens in de nabijheid van het heiligdom komen. Uit liefde voor alle mensen heeft Christus Zich overgegeven als offergave voor Israël. Israël blokkeerde als het ware de weg tot de verlossing voor de volken. Hierover zijn talloze uitspraken gedaan in de Schrift, niet in de laatste plaats in deze brief aan de Efeziërs.

De situatie van de volken werd door de apostel als volgt omschreven:

"Bedenkt daarom dat gij, die vroeger heidenen waart naar het vlees, en onbesneden genoemd werdt door de zogenaamde besnijdenis, die werk van mensen handen aan het vlees is, dat gij te dien tijde zonder Christus waart, uitgesloten van het burgerrecht Israëls en vreemd aan de verbonden der belofte, zonder hoop en zonder God in de wereld" -
Efeziërs 2:11,12

Dat was de feitelijke, maar zeer ongewenste toestand. Het volk Israël had als Gods priestervolk, als onderwijzers van de volken, moeten optreden. De heidenen waren *uitgesloten* van het burgerrecht van Israël. Het woord "*uitgesloten*" komt ook voor in Efeziërs 4:18 (vertaald met "*vervreemd*") en daar wordt die uitsluiting of vervreemding geweten aan de "***onwetendheid die in hen heerst***". Israël is er niet in geslaagd, heeft er zelfs geen poging toe ondernomen, om iets aan deze onwetendheid van de volken te doen. Men was zich wel van deze taak bewust (Romeinen 2:17-20), maar er werd weinig gedaan om daaraan uitvoering te geven. Het resultaat was dat de heidenen niet eens op de hoogte waren van het feit dat er "*verbonden der belofte*" bestonden. Israël had er juist voor gezorgd de heidenen zover mogelijk uit de buurt te houden van de kennis van Yahweh en is daar zo goed in geslaagd dat "***de naam Gods om u wordt gelasterd onder de heidenen***" (Romeinen 2:24). Deze ernstige tekortkoming in Israëls dienst vroeg om een ingreep van God. Hierover schreef de apostel:

"Want Hij is onze vrede, die de twee één heeft gemaakt en de tussenmuur, die scheiding maakte, de vijandschap, weggebroken heeft, doordat Hij in zijn vlees de wet der geboden, in inzettingen bestaande, buiten werking gesteld heeft, om in Zichzelf, vrede makende, de twee tot een nieuwe mens te scheppen, en de twee, tot een lichaam verbonden, weder met God te verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft." -
Efeziërs 2:14-16

Christus was en is Israëls vrede, omdat Hij *verzoening* tot stand gebracht heeft, dat wil zeggen dat Hij heeft aangevuld waarin Israël tekort is geschoten. De wet van de Sinaï is door Hem buiten werking gesteld, omdat deze ertoe bijdroeg dat Israël alle kennis van Yahweh en Zijn Heil voor zichzelf heeft gehouden. Waar Israël faalde, heeft de Christus een volkomen werk gedaan door de volken "***te verzoenen door het kruis.***"

Als we het onderscheid zien dat Paulus in de brief aan Efeze maakt tussen de positie van Israël en de volken, valt het niet moeilijk om te ontdekken dat hij voor beide groepen een zelfde toekomst voor ogen heeft. Dat is het Koninkrijk der Hemelen.*

* [Johan Hensen ziet in de Schrift een zeer lange, gezegende periode voor de schepping, voorafgaand aan de *afval*, de *grote verdrukking* en de *wederkomst van Christus*. Naar deze periode wordt in de Schrift verwezen met de termen: *het Koninkrijk Gods*; *het Koninkrijk der Hemelen*; *het laatste der dagen*; *de tijden van verademing*; *de jongste dag*; *de opstanding*; *de wedergeboorte*; *het oordeel*; *de dag van Christus*. In deze periode van het Koninkrijk zal Israël in het beloofde land wonen en zal de aarde rechtvaardig geregeerd worden door Christus vanaf Zijn troon in de hemel. Heel veel mensen zullen gedurende deze periode uit de dood worden opgewekt. Op aarde zullen Gods uitverkoren heiligen (o.a. Elia, David en de twaalf apostelen) de volken besturen. Alle mensen zullen onderwezen worden in de waarheid van God en Christus.]

Er is door hen die de bedelingen onderscheiden vaak verondersteld dat de toekomstverwachting van Israël een totaal andere is dan die van de Gemeente. Zij die in Handelingen 28:28 een *grenslijn der bedelingen* zien, maken ook onderscheid tussen de toekomst van de Gemeente die ontstaan is in de Handelingentijd en van de Gemeente van het Geheimenis. Men veronderstelt dan dat Israël een aardse roeping heeft en dus ook een toekomst op de aarde (het Duizendjarig Vrederijk). Van de Gemeente die ontstaan is in de Handelingentijd en die de Bruid wordt genoemd ("**de Jood maar ook de Griek**") heeft men een toekomst in de hemel voor ogen. De Gemeente die Zijn Lichaam is, de Gemeente van de Verborgenheid, dicht men een *boven-hemelse* toekomst toe. De Schrift leert echter dat de toekomst van elk mens op de aarde is. Er zijn geen teksten in de Bijbel die aantonen dat wie van de mensen dan ook zijn toekomstig leven in de hemel zal doorbrengen.

"De hemel is de hemel van Yahweh, maar DE AARDE heeft Hij de mensenkinderen gegeven" - Psalm 115:16

"Wie Yahweh verwachten, zij zullen het land [Hebreeuws: ERETZ = aarde] beërven ... de ootmoedigen beërven het land en verlustigen zich in grote vrede ... de door Hem gezegenden beërven het land ... De rechtvaardigen beërven het land EN WONEN DAARIN VOOR IMMER ... Dan zal Hij u verhogen om het land te beërven" - Psalm 37:9,11,22,29,34.

"Want niet door de wet had Abraham of zijn nageslacht de belofte, dat hij een erfgenaam DER WERELD zou zijn, maar door gerechtigheid des geloofs" - Romeinen 4:13.

"Zalig de zachtmoedigen, want zij zullen DE AARDE beërven" - Matteüs 5:5.

Ook de brief aan de Efeziërs beweert nergens dat de gelovige van nu zich in de toekomst zal bevinden in de hemel. Onze toekomstige woning is niet anders dan die van de Israëlieten. De positie die we mogen innemen in het Koninkrijk verschilt overigens wel van die van de gelovige Israëlieten. In dit verband is het opmerkelijk dat het enige citaat van Paulus uit de Wet van Israël juist spreekt over het lange leven op de aarde.

"Eer uw vader en uw moeder (dit is immers het eerste gebod met een belofte) OPDAT HET U WELGA EN GIJ LANG LEEFT OP AARDE" - Efeziërs 6:2.

In de hemelse gewesten

Sommigen wijzen op een bijzondere uitdrukking die Paulus gebruikt heeft. Deze zou duidelijk moeten maken dat de gelovigen van de tegenwoordige tijd toch een heel andere toekomst hebben dan de Israëlieten onder de Wet. We zullen die uitdrukking eens nader bekijken.

"Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons met allerlei geestelijke zegen in de hemelse gewesten gezegend heeft in Christus" - Efeziërs 1:3.

"In de hemelse gewesten" is de vertaling van EN TOUS EPOURANIOIS, dat we uitsluitend in Efeziërs tegenkomen. EPOURANIOIS is een bijvoeglijk naamwoord, samengesteld uit het voorzetsel EPI (boven, op, over) en OURANOS (hemel, hoogte, verheffing), zodat sommigen dit woord vertalen met *boven-hemels*.

Een bijvoeglijk naamwoord vermeldt de eigenschappen van iets en verwijst daarom over het algemeen naar een ander woord in dezelfde zin (een zelfstandig naamwoord). Bijvoorbeeld: een dikke man, een houten bord. Het bijvoeglijk naamwoord *dik* geeft een kenmerk weer van de man. En *hout* geeft aan van welk materiaal het bord is vervaardigd. *Boven-hemels* is dus een kenmerk van iets of iemand. Aangezien dat *iets* er niet direct op volgt, zullen we aan de hand van de context en het gebruik elders in Efeziërs moeten nagaan *wat* er dan boven-hemels is.

In Efeziërs 1:3 wordt gezegd dat *Israël ("ons")* gezegend is met *alle* geestelijke zegen *in de boven-hemelse*. Het Griekse woord EN, vertaald met *in*, heeft een hele reeks betekenissen, zoals *in, te midden van, tijdens, door middel van*. Het zal duidelijk zijn dat de interpretatie van dit voorzetsel van grote invloed is op de uitleg van de uitdrukking *in de boven-hemelse*. In de NBG- en de Statenvertaling is gekozen voor de bepaling van plaats **"in"**. Het zelfstandig naamwoord dat men mag verwachten na het bijvoeglijk naamwoord *boven-hemels*, moet in dat geval dan ook een plaats aanduiden. Gekozen is voor **"gewesten"** in de NBG-vertaling. De Statenvertalers hebben het bijvoeglijk naamwoord vertaald alsof het om een zelfstandig naamwoord zou gaan: **"in de hemel"**. Deze interpretatie wordt schijnbaar ondersteund door een aantal andere verzen waar deze uitdrukking voorkomt:

"... die Hij heeft gewrocht in Christus, door Hem uit de doden op te wekken en Hem te zetten aan zijn rechterhand in de hemelse gewesten" - Efeziërs 1:20.

"In de hemelse gewesten" wordt dan opgevat alsof het om een nadere specificatie gaat van het voorafgaande **"aan zijn rechterhand"**. Men denkt dan al snel aan een plaats of een oord.

"... en heeft ons mede opgewekt en ons mede een plaats gegeven in de hemelse gewesten, in Christus Jezus" - Efeziërs 2:6.

Hoe moeilijk dit vers ook te begrijpen is en wat we ons er precies bij moeten voorstellen dat we met Christus Jezus geplaatst zijn **"in de hemelse gewesten"**, het lijkt logisch om hier aan een bepaalde plaats te denken.

"... want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten" - Efeziërs 6:12.

Ook in dit vers zou men al snel aan een oord of sfeer kunnen denken waar zich de boze geesten bevinden, namelijk in de "**hemelse gewesten**". Hier komen we evenwel in moeilijkheden. Als *boven-hemelse* inderdaad een plaats aanduidt, die voorbehouden is aan de leden van het Lichaam van Christus en die kenmerkend zou zijn voor de bijzondere roeping waarmee wij geroepen zijn en de plaats waar wij in de toekomst aanwezig zullen zijn, wat doen die boze geesten daar dan? Bovendien is met name uit de Evangelieën duidelijk dat de boze geesten zich op aarde manifesteren.

Efeziërs 1:3 is dus niet zo gemakkelijk, want wat of wie is er nu precies in de *boven-hemelse*, als we daaronder een plaats of oord moeten verstaan? Het ligt het meest voor de hand om te veronderstellen dat het de Christus is, in overeenstemming met vers 20. Hij is in de *boven-hemelse* en daarom vinden de zegeningen die God heeft bedoeld voor zijn volk Israël daar hun oorsprong. Deze zegeningen zullen openbaar worden als ook Christus openbaar wordt bij Zijn EPIPHANEIA (manifestatie; openbaring). Christus is dan *in de boven-hemelse*, zoals bevestigd wordt in Efeziërs 1:20 en 2:6. Dit laatste vers vertelt dan dat ook wij, gelovigen, daar zijn. We kunnen ons daar niet goed een voorstelling van maken, maar Efeziërs 3:10 zou opheldering kunnen geven. Op dit moment wordt kennelijk op een of andere manier de veelkleurige wijsheid Gods bekendgemaakt door de Gemeente. We weten niet *hoe* dat gebeurt, maar wel *dat* het gebeurt en wel nu! Efeziërs 3:10 en 6:12 stemmen overeen als het gaat om de aanwezigheid van overheden en machten *in de boven-hemelse*.

Uit geen enkele van de teksten waar EN TOUS EPOURANIOIS voorkomt, blijkt dat het iets met onze *toekomstige woonplaats* te maken heeft. Er wordt juist beweerd dat wij daar *nu* zijn en *nu* al een bepaalde taak uitoefenen. Deze is tweeërlei: ten eerste maken we Gods wijsheid bekend en in de tweede plaats strijden we tegen bepaalde machten, "**wereldbeheersers dezer duisternis en boze geesten.**" Om die reden denk ik dat het niet gaat om een oord of plaats waar wij ons zouden bevinden, want we bevinden ons op aarde en zullen dat ook in de toekomst doen. Het gaat om onze positie te midden van (andere) schepselen die machthebbers zijn en ten behoeve van wie wij een taak te vervullen hebben.

Pas in de toekomst, in het Koninkrijk der Hemelen, zal de Gemeente [Lichaam van Christus] nog een andere functie hebben. Door de Gemeente zal "**de overweldigende rijkdom**" worden getoond VAN GODS GENADE "**naar ZIJN goedertierenheid over ons in Christus Jezus**" (Efeziërs 2:7). De Gemeente zal het enige bewijs zijn in die tijd dat God een genadig God is. We zullen Gods genade niet tonen in de hemel, maar in het Koninkrijk der Hemelen, op aarde. Wat een heerlijk vooruitzicht is het te mogen getuigen van Gods genade en liefde in die tijd. Wat een voorrecht mogen wij nu al genieten dat we Zijn genade hebben ervaren en Zijn liefde hebben leren kennen.

*****

Dit artikel is een hoofdstuk uit het boek "Uw Koninkrijk kome..."

Te bestellen via www.lachairoi.org

Met toestemming geplaatst op www.pronk-stukjes.nl